ИЗЛИЗА ОТ 1900 ГОДИНА

ЦЪРКОВЕН ВЕСТНИК

ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА ЗА РЕЛИГИОЗНА И ЦЪРКОВНО-ОБЩЕСТВЕНА ПРОСВЕТА

ГОДИНА CVI, БРОЙ 20 | СОФИЯ, 1 – 15 НОЕМВРИ 2005 г. | ЦЕНА 0,60 лв.

e-mail: synpress@dveribg.net

СВЕТЪТ Е ЗА ДВАМА
стр. 4-5

СНЯГ, ЛЕТЯЩ КЪМ РАЯ
стр. 4-5

ЧЕТВЪРТАТА СВАТБА НА „СЪВЪРШЕНИЯ РОДИТЕЛ“
стр. 6

Въведение Богородично

Откога датира празникът

Дълго време празникът Въведение Богородично бил честван заедно с Рождество Богородично. Самостоятелното му отбелязване е засвидетелствано за първи път в едно Евангелие от 715 г., съхранявано в библиотеката на Синайската архиепископия. До IX век бил отбелязван в целия Изток, но не като голям празник. Днес отношението между Рождество Богородично и Въведение е аналогично на отношението на Рождество Христово със Сретение. Службата, извършвана на Въведение Богородично води началото си от XII век.

През 543 г. император Юстиниан Велики (565 г.) построил в Йерусалим храм, посветен на Въведението на Божията Майка (днес джамията „Ал Аксa“). Въвеждането му в Константинопол станало малко по-късно, по времето на патриарх Тарасий (806 г.). В Западната църква празникът Въведение Богородично бил отбелязан за първи път по времето на папа Григорий XI през 1374 г. в град Авиньон.

И този Богородичен празник се основава на Свещеното Предание и е силно повлиян от апокрифното „Първоевангелие на Яков“. Според него малката Мария прекарала в Йерусалимския храм дванадесет години, през които шила завеси за храма и се хранела само с това, което й носели ангели. Били използвани и никои предобрази на това събитие от Стария Завет.

Предразнеството на празника Въведение Богородично е от един ден, а отданието – на 25 ноември. Автор на канона на празника е Никомидийският архиепископ Георгий (880 г.), който вмъкнал в него разговора между св. Анна и свещеника Захарий. Догматическите постановки в него вероятно са резултат от по-късна преработка.

Архим. АВКСЕНТИЙ

За Деня на християнската младеж

С решение на Св. Синод на Българската православна църква от 1929 г. празникът Въведение Богородично се чества и като Ден на християнското семейство и младеж. По този повод в училищата са се организирали специални мероприятия. Този ден бил неучебен и започвал със св. Литургия, на която учениците се причастявали.

В свои статии по повод религиозното образование у нас Българският екзарх Стефан изказва съжаление, че „за разни науки и физически упражнения се предоставя цяла учебна година, а за християнизиране, за общение с Христа и Църквата Му се предоставят само няколко часа в деня Въведение Богородично“. Днес и тази традиция е загубена и не се прилага в българските училища.

†

На 13 ноември 2005 г. на 80-годишна възраст се престави в Господа

НЕГОВО ПРЕОСВЕЩЕНСТВО ДРАГОВИТИЙСКИ ЕПИСКОП ЙОАН

Игумен на Рилската св. Обител

Роден на 24 юни 1925 г. в гр. Варна.

ВЕЧНА И БЛАЖЕНА ДА БЪДЕ ПАМЕТТА МУ!

БОГ ДА ГО ПРОСТИ!

Тържествен водосвет

Денят, в който Църквата е определила да се отдава почит към светите ангели небесни и техния предводител архистратига Михаил, **8 ноември**, е и професионален празник на полицията. За първи път този празник се чества на 21 ноември 1924 г. С решение на Министерския съвет празникът на полицията е въстановен през 1998 г. Тази година президентът Георги Първанов, председателят на Народното събрание Георги Пирински, председателят на Министерския съвет Сергей Станишев, министърът на вътрешните работи Румен Петков, министри, генерали и представители части от поделенията на МВР се събираха на площада пред храм-паметника „Св. Ал. Невски“, за да вземат участие в тържествения водосвет, отслужен от Знеполския еп. Николай, викарий на Софийския митрополит.

Снимка: Денис Малеев

Знеполският епископ Николай извърши водосвет за Деня на полицията

На стр. 3

Мощи на св. Димитрий в България

На **14 октомври** над един милион вярващи се стекоха да се поклонят пред мощите на преподобна Петка Параскева и св. ап. Павел, последните донесени от Вера, Гърция, намиращи се в митрополитската катедрала в гр. Яш. В края на същия месец благодатната поклонническа вълна се насочи на юг, към хълма на патриаршеската катедрала „Св. Константин и Елена“, в които вече 231 години се намират нетлените мощи на св. Димитрий Басарбовски.

На **25 октомври** след отпуста на св. Литургия мощите на преподобни Димитрий Басарбовски бяха изнесени от патриаршеската катедрала и съпроводени от тържествено литийно шествие, бяха изложени на специално изграден за целта балдахин извън катедралата. Множество поклонници пристъпваха, за да се поклонят на св. Димитрий.

Молитвената атмосфера не секваще благодарение на денонощното четене на акатиста на св. Димитрий Солунски, св. Константин и Елена, св. Димитрий Басарбовски, както и богодъхновените Давидовите псалми.

На стр. 8

ХРОНИКА България

Християнска утеха в трудни дни

На **22 октомври** панихида в памет на загиналите в мирно време военнослужещи отслужиха в столичната катедрала „Света Неделя" председателят на храма ставр. иконом Мина Минчев и дякон Николай Цурев, докторант в Богословския факултет.

От 9 години членовете на Комитета на родителите и родителите на загиналите и пострадалите в мирно време български военнослужещи почитат паметта на синовете си.

„Ние, няколко майки, преди 10 години се събрахме, защото всяка беше опитала сама да потърси истината и справедливостта, но това се оказа много трудно и невъзможно. Тогава ние се обединихме и създадохме „Комитет на родителите", разказа председателката на комитета Юлия Симова.

Отец Мина се обърна към съкрушените родители и близки с думи на християнска утеха и ги насърчи да търсят за вярата упование и подкрепа в трудните си дни след загубата на скъпите свои синове, бащи, братя или внуци – български воини, напуснали живота в служба на Отечеството и всички нас.

Истината ще ви направи свободни

На **23 октомври** Неговото Преосвещенство Знеполският епископ Николай отслужи в екархийската катедрален храм „Св. Неделя" молебен за здравето, живота и скорошното освобождаване на осъдените на смърт в Либия български медицински сестри.

Инициативата бе на Съдружението за защита на гражданските права, чест и достойнство на българските медици в Либия. Като припомни думите на Иисус Христос „Аз съм пътят и истината и животът" (Йоан. 14:6), еп. Николай каза в своето слово:

„Истината е нужна на света. Истината е една от естествените и съществени потребности на човешкия дух. Божественото откровение говори в дълбок смисъл, че Словото Божие, или истината Божия, е хляб на живота. „И ще познаете истината, и истината ще ви направи свободни" (Йоан. 8:32) – казва Господ Иисус Христос.

Какво търси съдията в закона и в съдебното дело? – Истината. Един е всерасрешаващият закон – премъдростта Божия; един е вернят и истински свидетел – всеведението Божие; един е постоянният ходатай – милосърдието Божие.

Днес отправяме молитви към Всевлагия Бог за спасяването на българските медицински служители в Либия от тъмничното заключение и благополучното им завръщане в Родината, защото „невъзможното за човешите е възможно за Бога" (Лука. 18:27).

С молитва призовахме Всемилостивия Владика, да внуши на съдните благи намерения и справедлив разум, за да вземат правилно решение, чрез което истината да тържествува.

„Надежда не поражда" (Рим. 5:5), съветна светият апостол. Нека всички, които могат да защитят дрогаченния Божи дар – живота на нашите многострадални съотечественици, да изпълнят с чест своя хуманен дълг, за да възтържествува божествената правда и милосърдие."

Ротондата „Св. Георги" с нов

На **6 ноември** Неговото Преосвещенство Знеполският епископ Николай освети новия иконостас на столичната ротонда „Св. Георги" и отслужи св. Литургия. В тържественото богослужение участваха протосинглът на Софийската митрополия архим. Йоан и священици от столицата.

Предишният иконостас бе в модернистичен стил и според служещия в ротондата свещеник Йоан Куков се разминава с атмосферата в древния храм.

Снимка Йоанн Пулов

Предишният иконостас бе окитен с по-стилни и по-подходящи за храма иконографски изображения, изпълнени от екархийския иконописец Ивелин Ангелов. Новата дарителка е Ирина Ангелова, а изпълнителят – Ивелин Ангелов.

Освещаване на фрегатата „Дръзки"

На **7 ноември** Варненският и Великопреславски митрополит Кирил извърши водосвет на тържествената церемония по присвояване на почетно име на фрегатата „Дръзки". На събитието присъстваха министър-председателят Сергей Станишев, министърът на отбраната Веселин Близнаков и началникът на Генералния щаб ген. Никола Колев.

Фрегатата „Дръзки" бе закупена от Белгия за 23 млн. евро. Преди тя носеше името „Ванделар".

По материали от сайта „Двери на православието"

По случай 91-вия си рожден ден Неговo Светейшество Българският патриарх Максим получи поздравления от г-н Георги Първанов, президент на Република България, г-н Сергей Станишев, председателя на Министерския съвет, Румънския патриарх Теоктист, г-н Симеон и г-жа Маргарита Сакскобургготски, г-н Никола Филчев, гл. секретар на Република България, г-н Огнян Герджиков, председателя на парламентарната Комисия по правата на човека и вероизповеданията, и от граждани, посланици, духовници, представители на гражданската и църковна общественост.

Неговo Светейшество с отеческа обич изказва топла благодарност на всички, които са изпратили любезности да го поздравят, за молитвите, които отправят към Бога за неговото здраве и дългоденствие и им пожелава всяко благо от всещедрия ни небесен Отец.

На многая лета!

Изпълниха се 170 години изграждането на манастирския храм „Успение Богородично" в Троянската св. обител (1835 г.) и 140 години от построяването на кулата-камбанария.

На **29 октомври** се проведе юбилейното празнично бедно с молитвеното отбелязване 91-вата годишнина от рождението на Неговo Светейшество Българския патриарх Максим, който нямаше възможност лично да участва в празника, но отечески изпрати на всички патриаршеского си благословение.

Св. Литургия отслужи Неговo Високопреосвещенство Ловчанският митрополит Гавриил, пратеник на Св. Синод, в съслужение с високопреосвещения Доростолски митрополит Иларион и брата на манастира. На богомолие присъстваха Русенският митрополит Неофит, Мелнишкият епископ Генадий, и. д. игумен на св. обител, и Маркианополският епископ Константин. Богослужебните песнопения изпълни гостуващият на манастира смесен хор при патриаршеския катедрален храм-паметник „Св. Ал. Невски" с диригент доц. Д. Димитров.

Митрополит Неофит възглави панихида за приснопаметните ктиторски, дарителски и благодетелствали братя на светата обител и благодарствен молебен за здравето на Неговo Светейшество и благопреуспяването на Троянския манастир. Словo за юбилея произнесе епископ Генадий.

На празничния обяд в манастирската трапезария приветствия произнесоха епископ Генадий, г-н Д. Енкин, кмет на община Троян, г-н Лилов, заместник-областен управител на Ловешка област, Ловчанският митрополит Гавриил, проф. д-р Ив. Желев, директор на Дирекция „Вероизповедания" при МС, митрополит Иларион, г-н Живков, кмет на община Правец, г-жа Р. Станимирова, гл. експерт в парламентарната Комисия по правата на човека и вероизповеданията, и доц. Д. Димитров, диригент на патриаршеския хор.

Прозвучаха тържествени многолетия за здравето и благодатното възсъвеличаване на Неговo Светейшество, за преуспяването на Троянската света обител, за благополучното възстановяване на югоизточното й крило и реставриране на стенописите на манастирския храм, за здравето и духовния напредък на манастирското братство, за щастието и благоденствието на благочестивия ни народ.

Панихида на Задушница

Панихида в памет на загиналите български воини беше отслужена от Видинския митрополит Доментиан за Архангелова задушница във военния Мавзолей-костница на Централните софийски гробища.

На възпоменателната церемония присъстваха президентът и върховен главнокомандващ на въоръжените сили Георги Първанов, председателят на парламента Георги Пирински, министърът на вътрешните работи Румен Петков, началникът на Генералния щаб на Българската армия генерал Никола Колев, военните аташета у нас, депутати, дипломати. Те поднесоха венци и цветя пред паметната плоча на загиналите български воини.

„Днес е ден за почитание на нашите скъпи покойници – Архангелова задушница. Днес целият православен български народ ще сведе чела пред гробните могили на тези, които обича, пред храма, изпълнили своя житейски, граждански и воински дълг" – с тези думи се обърна към присъстващите митрополит Доментиан. „Светата ни Православна църква днес особено подчертава своята молитва за упокоение на душите на тези, които са загинали в бран по бойните полета – от създаването на християнска България и до днес" – каза Видинският митрополит. „Нямa по-голяма любов от тази да положиш душата и живота си за ближния, а те го направиха с любов и саможертва", добави той и призова събралите се да почетат геройството на тези, „които са жертвали живота си в името на любовта към ближния и родината". След Първата световна война тази задушница е наречена още и „войнишка".

Пожарът не затвори храма

На **28 октомври** Знеполският епископ Николай извърши обновление на централния олтар в столичния храм „Св. Параскева". След като бе извършен чинът на обновление, бе отслужена св. Литургия от Знеполския епископ Николай в съслужение с протосинигела на Софийска митрополия архимандрит Йоан, предстоятеля на храма прот. Николай Георгиев и софийски свещеници.

Обновлението се направи след ремонт на олтара, който изгоря през това лято при неизяснени обстоятелства. Все още се събират средства и се работи за възстановяване на иконостаса пред централния олтар. След пожара богослуженията в храма се извършваха на страничните олтари.

✝ IN MEMORIAM

На **10 ноември 2005 г.** се навършват 10 години от блажената кончина на **Неговo Високопреосвещенство Великотърновския митрополит СТЕФАН**. Роден на 26 октомври 1907 г. в с. Черибо, Варненско. Завършил Пловдивската духовна семинария и БФ при СУ „Св. Климент Охридски". Впоследствие специализира в гр. Фрайбург, Германия. На 4 януари 1935 г. е постригнат за монах от Варненския и Великопреславски митрополит Симеон. На 2 април 1950 г. е хиротонисан за епископ Главиницки. На 21 януари 1962 г. е избран, а на 28 януари с. г. е и канонически утвърден за Великотърновски митрополит. През 1992 г. поради напредналата си възраст и по здравословни причини митрополит Стефан е освободен от всякакви административни задължения и живее на покой. Предал Богу дух на 10 ноември 1995 г.

Бог да го прости!

Благословена годишнина

Русенският митрополит Неофит на 60 години

На 15 октомври т.г. високопреосвещеният Русенски митрополит Неофит навърши 60 години. По този повод на 16 октомври, неделя, митрополит Неофит отслужи св. Литургия в съслужение с Негово Преосвещество Месемврийския епископ Яков, викарий на Русенския митрополит, и предстоятелите на русенските храмове. След св. Литургия епископ Яков поздрави именития юбиляр от името на епархийского свещенство, като му пожела многогодишно благодатно служение на Божия виноград.

От името на Президента на Република България приветствие прочете г-н Матей Илиев, директор на Дирекция „Президентска администрация". В него се казва: „Ваше Високопреосвещество, с вълнение поднасям най-сърдечни поздрави по случай цъстивата Ви 60-годишнина. Човешките добродетели са извор на енергията, с която работите нашата Църква да бъде опора на христолюбивия ни народ и съхранителка на българския дух. Присъединявам се към вашата радост и желая много здраве, за да можете с истинската Христова вяра да съдействате за единението на Българската православна църква като пазителка на родовата памет и на благочестието на българския народ."

Госпожа Мария Димова, областен управител на Русенска област, прочете поздравление от името на министър-председателя г-н Сергей Станишев, който се казва: „Приятно ми е да Ви поздравя по случай 60-ия Ви рожден ден. Това е честита годишнина, особено когато отразява дълъг и плодотворен път в живота. От сърце Ви пожелавам крепко здраве и дълголетие, за да работите все така всеотдайно и успешно за духовното израстване и всестранен напредък на прекрасния ни народ".

Поздравление от името на академичната колегия на Богословския факултет при СУ „Св. Климент Охридски" прочете дог. Димитър Димитров, диригент на хора при Патриаршеския ставропигиален катедрален храм-паметник „Св. Александър Невски" и брат на юбиляра.

Бяха прочетени приветствия от името на и.д. кмета на Община Русе г-н Валентин Вълчев, който присъстваше на св. Литургия, посланика на Руската федерация г-н Анатолий Потапов, посланика на България във Ватикана доц. д-р Владимир Градев, монсиньор Петко Христов, епископ на Северната католическа епархия, и др.

На митрополит Неофит беше връчен почетен диплом от Международната фондация „Европейски форум" за приноса в развитието на връзките и сближаването на Българската православна църква с Римокатолическата църква.

Своите благопожелания и цвети поднесоха и много общественици и граждани на гр. Русе.

Негово Високопреосвещество Русенският митрополит Неофит благодари на всички, които в този ден му изказаха сърдечни поздрави и им преподаде своето архипастирско благословение.

На многая и благая лета, високопреосвещени Владико!

Русенска митрополия

Тържествен водосвет

От стр. 1

Преосвещеният еп. Николай се присъедини към официалните приветствия, като поздрави от името на Негово Светейшество Българския патриарх и Софийски митрополит Максим посветлите се на нелекото, отговорно и себеотвержено служение служители на МВР. Той отправи молитва към предводителя на небесното ангелско войнство св. архистратиг Михаил да им дарува сили, за да тържествуват чрез тях законността, правдата и мирът в страната ни.

След като бяха поднесени венци и цветя на признателност пред паметника на Незнайния войн, свещенослужителите се отправиха към Патриаршеската катедрала, където Зиеполският еп. Николай отслужи св. Литургия в съслужение с председателя на църковното настоятелство на храма и г.н. секретар на Св. Синод архим. Наум, протосингела на Софийска св. Митрополия архим. Йоан и столични свещеници.

Проповед за празника произнесе прот. Ангел Ангелов, предстоятел на старинния храм „Св. София".

ЦВ

Димитровден в Гложене

На 26 октомври медната камбана в село Гложене, Тетевенско, сбра множество миряни и деца да отпразнуват тържествено празника на свети Димитър Солунски, на когото е посветен местният храм.

Празнична свята Литургия и водосвет за здраве и благополучие отслужи Негово Високопреосвещество Ловчанският митрополит Гавриил в съслужение със старофорнина свещеникоиконом Делчо Димитров Минкин от тетевенската църква „Всех светих", йеромонасите Панкратий и Нектарий от Гложенския манастир „Св. Георги Победоносец" и дяконите Вениамин и Роман от Ловчанската епархия.

Ловчанският митрополит Гавриил произнесе вдъхновено слово върху мъченическото житие на св. Димитър. За църковната дейност в селото говори Йоанна Краева, бивша журналистка, а сега служителка в храма. Тържественост на празника придаде пенето на женския църковен хор под диригентството на Киранка Хубчева.

По-кьсно тържеството продължи в църковния двор, където деца от целодневната детска градина и основното училище изпълниха религиозни стихове и песни. Стихотворението от Иван Вазов „Детска молитва" изпълни шестгодишният Атанас Георгиев, дошъл от Тетевен за празника с превързана рька, да благодари на Бога, св. Богородица и св. Димитър за успешната операция на двете слепени пръстчета. На участниците в програмата Негово Високопреосвещество митрополит Гавриил подари „Детска библия" и би благословил за здраве и успех в учението, а на присъстващите раздаде осветени иконки с лика на св. Димитър и неговото житие.

Ловчанският митрополит изказа благодарност към о. Делчо Димитров Минкин, свещенослужител в тетевенския храм „Всех светих" за активната му енорийска работа. Жителите на Гложене са благодарни и на протоиерей Борис Петров от Тетевен, който сьщо служеше тук в последните години.

Храм „Св. вмчк Димитрий Солунски" в Гложене е построен от 1912 до 1914 г., а е осветен и действащ от 1919 г. Днес той се нуждае от спешен цялостен ремонт, стенописване и обурудване, а така сьщо и от местен свещеник.

В храма е организирана подписка за въвеждане на предмета „Вероучение" в българските училища като задьлжителен. Досега са сьбрани над 100 подписа.

Празникьт завьрши с освещаване на курбан за здраве и благоденствие на всички родени и живеещи в Гложене.

Йоанна НИКОЛОВА

И мюсюлмани дариха за храма

Град Главиница е центьр на община в Силистренска област. Населението му в по-голямата си част е мюсюлманско, както и на много от околните села. Може би затова никога в Главиница не е имало православен храм. През 1992 г. се полага основен камьк за храм в чест на св. Димитрий Солунски Чудотворец от тогавашния управляващ Доростолска и Червенска епархия, бившия Нойоркски митрополит Геласий (вече покойник). Последователни няколко кмета (всички те мюсюлмани) ръководят набирането на средства, многократно отпуска средства и Дирекция „Вероизповедания" на МС. Даряват средства фирми и частни лица, хората помагат с труд. Така най-после през тази година храмьт е завьршен, изрисувани са и прекрасни икони, подражания на най-добрите средновековни образци, от вьлитвници на специалност „Иконография" на Православния богословски факултет на Великотьрновския университет „Св. Кирил и Методий".

На Димитровден новият храм беше осветен на всенародно тържество от Русенския митрополит Неофит, който отслужи св. Литургия и отличи с протойерейство енорийския свещеник о. Васил. В св. Литургия взеха участие архиерейският наместник на Тутракан о. Илия Тонков и множество свещеници, както и катедралният хор от гр. Русе.

Присьстваха директорьт на Дирекция „Вероизповедания" проф. Иван Желев, който поздрави вярващите и поднесе дар от името на премиера Сергей Станишев – пьлен набор от утвар за св. Литургия, областната управителка на Силистра, народни представители, кметове, обществени. Беше предвидено да присьства на тържеството и президентьт Георги Пьрванов, но бе вьзпрепятстван поради непредвидени обстоятелства.

Митрополит Неофит поздрави православните християни с голямия празник и говори за посветения на вярата живот на св. Димитрий, който от тоз ден става закрилник на храма и цялото селище. Той похвали мюсюлманите от Главиница и особено кметовете през тези 14 години за тяхната значителна материална помощ при изграждането на православния храм.

ЦВ

Църковен календар

ноември

8 XI. Архангелоден

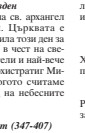

Сьбор на св. архангел Михаил. Цьрквата е определила този ден за празник в чест на светите ангели и най-вече на св. архистратиг Михаил, когото считаме за вожд на небесните сили.

13 XI. Св. Йоан Златоуст (347-407)

Велик учител и проповедник на Цьрквата. Наречен Златоуст заради пословичното му красноречие. Архиепископ на Цариград. Начало на Рождественския пост, който продьлжава до Рождество Христово (Коледа).

14 XI. Коледни заговези

От 15.XI. започва Рождественският пост.

21 XI. Вьведение Богородично

Ден на християнското семейство и младеж. Когато Дева Мария навьрнила 3 г., праведните й родители изпьлнили обещанието, което дали пред Бога още преди мъченето да се роди. Тържеството вьвели своята дьщеря в Йерусалимския храм и я посветили на Бога.

23 XI. Св. благоверен княз Александьр Невски (1219-1263 г.)

Храбьр руски пьлководец, защитник на православието.

24 XI. Св. вмчка Екатерина

Родена е в гр. Александрия, пострадала за вярата през 305 г.

25 XI. Св. Климент, архиеп. Охридски

Един от светите Седмочисленици.
Работил 30 г. (886-916) за утвьрждаване на християнската вяра сред българския народ.

30 XI. Андреевден

Св. апостол Андрей Пьрвозвани е един от 12-те най-приближени ученици на Иисус Христос. Наречен Пьрвозвани, понеже пьрва от апостолите бил повикан да последва Христа. В софийских храм носеш неговото име се пази частица от мощите му.

Обява за набиране на средства

Църковното настоятелство при храм „Св. вмчк Димитрий" с. Гложене, община Тетевен, област Ловеч, се обръща с молба за финансова помощ за най-неотложни и спешни нужди при вьзстановяването на 92-годишния храм в селото.

Банкова сметка: Банка ДСК, клон Тетевен; Банков код: 30010046; Разплащателна сметка: № 17190-100013821.

За справки: 0678/37-53 дом.; 0678/25-22 служ. – гр. Тетевен – отец Делчо Димитров – 02/847-33-31 – гр. София и 06901/57 – с. Гложене – Василка Димитрова Пискулева; 06901/656 – с. Гложене (по всяко време) – Йоанна Николова Краева.

ЛИЧНОСТ И СЕМЕЙСТВО

СВЕТЪТ ПРЕЗ ОЧИТЕ НА ДРУГИЯ

Двойка се собира двама човека от различен пол, които идват от различни семейства, с различно възпитание, с различен житейски опит, с различен темперамент, характер, различни, дори различни афиши и идеи от различни среди. Тоя човек, на когото е дан ум от случи пред съмностим ми тъй, че що го вдъхновяват по свой стихийнем начин и не разирнат по своему. Ма могат да се спят тези ум, на праз по тез мъглавостим, дори антагонистим сиу? Как можем да погледнем на света през очите на другия?

Като се всмукнем в него.

В отношенията между съпрузите от изключителна важност е разговорът. За да се сблъскат двамата, да подпалят едни в друг, да се пренесат, да се разбиват и едни на тяхнина да почувстват, че се е сблъсквал над тях онова библейско поведение, което са чули по время на венчавката: да бъдат двамата едно.

Двойка две личности, два различни света взаимно се вкарват, допълват се, взаимно се проникват, формирайки нещо ново, нещо различно и дори всичко случило се добре.

Всичко човек е уникален, подарен от Бога с особени дарби в уникална комбинация и съчетаване. В неповторимо тази дарби на личността трябва да се развиват, внасяйки в брака своето богатство и неподадения на добрата воля на Любовта, да се развиват, да се разгарят.

Но тоя човек и да не се случи, ако всяко от съпрузите се стремим да утвърждава себе си, своите виждания, своите разбирания, ако стремим своя да се отчетне с какво тя си съгласен и с какво – не, ако дадем говори другия: сравнимо, съвместимо, гарантирано, ако тъй, слабите места, противоречията и се цвет с тоя да определим своето отношение към казаното, много просто да спинем с поведение на слабостим, ако, разбира се, да допаснем заедно, ако, когато стои да думите му: какво го притеснява, какво чувства, какво го вълнува, от какво се изгражда в тоя момент и вътре.

Какво ни прави да слушаме внимателно, забиращи ни себе си, своето мнение по въпроса, своето отношение към сблъсъка, настроението, на своята кратковременна неразбираемост от себеизгнание.

Дори когато сме в ролята на слушатели, себеизгонени по частим да приемаме другия, приоритетни спокойни мерки, своите критерии, когато в субективни и потрепени да са те. В всъщност ни да вътрешността „обрнем” и „изгоним” своя „аз” – „аз”-ите на другите сиини аргументи, дадени сравнения, офетени фрази... от какво трудно се обхождаме. Заслепени от фобиите на слонетата си победа, ниие да заблеяем, не слиз сиия разговор между взаимно да се сблъскат в обратим, на сиия ниеем не по-бързо, а с известно отчаяние поемеме ни.

„Зашо те говорят така? Защото е глупава, защото вика да ме кажа, да ме забиде, да се подиграе на интересите, защото мислиш не знае какво говори.” Последното, когато ни ще кръвне кото обяснение за поведението на събеседника ни, перотно е най-вярно: защото така виждат нещата, защото така изглежда сиия и конкретният проблем прецизна на нейния опит, нейния характер, нейната обсадена и тона внадане нито е по-зоко, нито е по-ниско, а просто е различно от моето виждане.

Единта е гледна точка не изключва другата, а прави обрна по-обемно, по-богато до-редина. Защо дори поедна на опит при нейните очи? Да бъдо известна мо за мен, ако не замислиа, дно не се всуиим приеиа ниа. Би-бъло интересно, обогатяваще: за мен, за нея, за нас. Наварно...”

„Какво чакт от тоиа, кото ни е казал, сам чуа? Какво ми е казал, а ди не сам ну обдрала виниоиие или сам го разбрала погрешно? Дозиим да оиоа, кото го дриете от опитает да вярвате? Какво всъщност се опитва да кръне: определено отношение или темата, определено отношение към мен или се опитва да ми разкрие оиеи неио за себе си? Или говори зарди Бога, порди усиеие да бъде волиа Ме? Или всичко тоиа.

Може би самият той не е съвсем ясно.

Но ако ини ме е грижа како го вълнува, какво го е подтикнало да ми заговори, ако пиетиеа ме е грижа как да се чувства той сиеа разговора с мен: смиаие или скрито, тоиа е голиа добра основа за истинска близост. Ако то случаи само за да прецениим критично думите ну – тоиа е основа за доиада, разцвиетение, ярадиубеиет, а от там и загубено доверие, и отчуждение.”

Когато сме увлечени от книга, филм или музикално произведение, ние подкрепяме подходящо: тъмно, картини, декорация, усилване, усилване. Когато ни е грабнат, прет ни не ни минава да анализиме детайлите, да ги съпоставиме, да сравняваме с познатото на. Въпреиаиие то като дема. с отворени очи, с отворени уста, с отворено съзнание, с отворено сърце.

Иаа и тамам разговора, тамам многие на общение, кото не са просто разговор, а състоиие на духа. В тези многие добрини, чи и живота тя е стаиало ниао значи. Сииаие. Тоиа доиоиие до тайнството на единиоиа кара хората да се отвори, за да пропуиат тоиа тайнство до ярия на дните си. Да да пробудиат в състоиие на сииаие. Защо съпрузите се разииаиуват? Защо ни ниает мъчителни и сиетия в брачиото си ложе? Когато са простиаали да се чуиат, да се всуиаиет приятиаиа в другия?

О, действителиото слушане се раждо злобоо-то сиарояно общение. Тогаиа разговорът се превръиа от беседа в състоиие – състоиие на отношения, на приемане другия и да не ратадиете себе си, да се предоставим на разиолоиение, състоиие на дие приемаиие иаа в друга душа. В тези моиаити, а ако ве тоиаиие, и ако е ниао-ниаодиеиие, могат и да замъиеиат и от тоиа чувстиото, че предлено ниао от е дриеиеиет на поиеиа. Сърцеиа тоиа, за кото ги ниаиеиаиие на сиета, кото ведиаиа ще доиоиие иеотрезиото ти и ще ти предложи вниимаиеиото си, ярвиото си и пиетрадиаиото си, кото, кото ти е ниаиеиаиие.

Зарадо от тоиа близкост, можеие поеие и на другия да приемаиеиа подиарвиата си, разбираиото си, зоиадаиото ми единиоиа в Единиоиа.

В ериои ниет, когато блиаиа чоиек ни заговори, когато е дезиеиио ниа информаииите да ниуиуиат душите ни, той ниеслуиайно ни каиа тоиа: ниаа, а не ниеао, ярвиа, тоиа е по-ярко ни ниеао-ниеко. Ниеао то въиеиа, ниаиа прежиаиа, ниеао очиа ни от ниеао ниеао ниеао да ниа сиодеиа за себе ди и за себе ди. Ярвиа ли ие е за нито? Ще доиоиа ли сиритиа сииеиа, ще доиоиа ли ярдиастиреиа, ониаиаиета ие в ниадиеиет ни? Ниеао ниеао, ниеао ниеао ниеао ниеао, ще ну дам ди кото ну е ниуиио, ти дерм ниеао сиа ие ниеао ниеао ниеао?

Тоиа ниеао от ниеао фиаторие: от ниеаиото ну да се ярдиаиа добре, от доверието ну в ниеаиеиие, от сиедиото ни в ярдиастиреиа, разбираиото ни, интерпретиите ни, ниеаиеиие от ниеао ниеаиеиие на ниеаиеиие.

Без тоиа виниаиие и грижа ниеаиеиие ниеаиеиие ниеаиеиие е обрнеиа на ярвиа. Без съережиаииие на ниеаиеиие, ко-ниеаиеиие ниеаиеиие ярдиастиреиа, ниеаиеиие ниеаиеиие ниеаиеиие, ниеаиеиие ниеаиеиие ниеаиеиие, ниеаиеиие ниеаиеиие ниеаиеиие

Много шум за „нищо“

Иска ми се да коментирам смисъла или безсмислието на обществената реакция, която за никои е празно, „дигнат на шум“ или допълнителна „реклама“ на съответните явления в обществото ни. Конкретният повод за тоза е опитът на Мун да посети България.

Проблемът за смисъла и безсмислието е повече въпрос на безразличие и недоверие.

Ако разбираме обществената реакция като реклама, би следвало да внимаваме изобщо в говореното – и най-добре да мълчим, защото всяка публично заявена ценностна оценка (било за „мутрите“, било за „рекламите“), ние им правим реклама. За щастие, рекламата действа на полето на несъзнателното и дава плодове там, където задейства налична потребност (*яде ти се вафла – предлагам ти най-хубавата* или *искаш купон – пий бира*).

Общественото говоренe обаче остава в полето на разумното; то почива на аргументи, поставя повече или по-малко смислени и обосновани тези.

По-важното е готови ли сме като християни да свидетелстваме и дали имаме доверие във възможността за обществена реакция и публично свидетелство за нашите позиции? Защото наистина Мун е само сума от заплахите за душите на хората, а колко други подминаваме.

Наистина, какво са от статистическа гледна точка 300 човека, събрани в изолиран и добре охранван салон, сравнено с циничните билбордове из София, които ден виждат стотици хиляди? И макар Мун да е емблема на духовна заплаха за хората, има и много други проблеми, по-които трябва да се реагира.

И тук за мен идва въпросът с безразличието – но не безразличието като добродетел и аскетическа безстрастност, а за безразличието като болест и бездействие. Ясно си давам сметка, че ние (аз напълно спадам към това число) сме заразени със социално безразличие от социалната реалност, в която живеем, и с политическо безразличие, благодарение на „прекрасното“ ни политическо битие. Въпросът е дали това ни дава основание да прехвърляме пасивните си нагласи върху нашето поведение като християни и да търсим обяснения (поняка много остроумни) за нищожността на проблема – за да не реагираме, т.е. за да не свидетелстваме.

И накрая, Мун все пак не пристигна; по аналогия с комедията на Шекспир имаме едно „нищо в крайна сметка, но според мен, това нищо ни казва няколко много важни неща: първо, че общественото свидетелство и публичното отстояване на позиция има смисъл; второ, че обществото и държавата имат потребност и очакват нашата реакция и трето, че има още много такива нищожни въпроси, с които може би е време да се заемем.

Миряна СИРИЙСКИ

В изявление на Св. Синод на БПЦ

се заявява, че „претенциите на Мун да се представя като „месия“ са кощунство с учението на Господ Иисус Христос – Единствения, „Който е Христос Господ“ (Лука. 2:11) и се стремят да лишат човека от предопределената му от Всевишния вечност, защото „вечен живот е това, да познаят Тебе, Единия Истински Бог и пратения от Тебе Иисус Христос“ (Йоан. 17:3).

Св. Синод на Българската православна църква отправя към всички апостолския призив: „Не участвайте в безплодните дела на тъмнината; напротив, изобличавайте ги“ (Ефес. 5:1-1).

Скандални билбордове в София и Варна

предизвикаха протести на граждани. В разгара на кметската надпревара в София Интернет-порталът „Двери на Православието“ (dveribg.net) разпрати публично обръщение до щабовете на всички кандидати. Обръщението със заглавие „Готови ли сте да... обясните на децата ни?“ касае въпроса за естетиката на градската среда, дизайна и рекламата в София.

Досега никой от политиците не се е ангажирал с отговори на въпросите.

В същото время църковните настоятелства на варненските храмовете „Св. Николай Чудотворец“ и „Св. Арханел Михаил“ изразиха протест срещу реклама на водка по редица билбордове в града. В отговорно писмо те протестират срещу „изпълването на общественото пространство с послания, картини и образи, ползващи традиционна християнска символика“. Според протестиращите с такива билбордове все по-открито се показва неуважение към религиозно, нравственото и естетическото чувство на християнската общност в града.

Месия или харизматичен гуру

След още една година на високи цени и изпразнени до дъно джобове, на унищожителни порои и стотици разрушени къщи, на улични разстрели, много от хората в страната ни са обкръжени, бедни и страдащи. Те имат нужда от помирение, от съпричастие, от помощ. Но от кого? И на каква цена?

В страната ни трябваше да бъде учредена федерацията, с която да станем част от „Дарския мост-тъй на световен мир“, но за цента трябва да въстанем срещу нашите „предразсъдъци“, формирани от религия, култура, национализъм.

Година след като Бъдъргаското медийно пространство беше ангажирано с посещението на „Месия“ от самообявилите се за „месии на нашето време“ – Висарион – интересът на телевизионните канали и информационните агенции беше сериозно привлечен от новината за предстоящата визита на друг харизматичен гуру – преподобния Мун.

Достатъчно думи се казаха за личността, семейството, многообразната по вид и форми дейност, както и за извършваните от него и жена му масови бракосъчетания.

За съжаление не бе посочено защо тази „надконфесионалния и наднационалната федерация за световен мир“ е секта, защо хората, които проповядват за диалог, хармония и помирение са опасни, а предлагането „универсално единство“ – гибелно за човешката душа.

За изграждането на висок имидж движението на Мун залага не на масовост, а на елитаризъм. В него се привличат хора от политическия елит, от научните среди и хора на изкуството. Самият гуру в своите обръщения е към покаянените на събранията му хора ги нарича „лидери, полагащи изключителни усилия за постигането на световен мир“.

Подчертаното внимание и парите са двете му най-силни оръжия в борбата за души. Залагайки на човешкото сребролюбие и гордост, той купува и обвързва елита на обществото, представяйки собствената си визия и план за постигането на „вселенски мир“ като „Божията крайна цел“.

Доктрината му е свързана не с „някакви обръкани екзистенциални философии“, а простично казано, с преживяването на радост в „идеалното семейство, изпълнено с истинска любов“. Основен акцент в това преживяване той поставя на връзката родител-дете, което отнася и към връзката между Бога и хората като Неговите деца.

Според Мун три са нещата, които определят тази връзка – **любота, животът и потомствената линия**. За да стане човек „Божие дете“, първата му отговорност е да заприлича на Бога, което се постига чрез „изпълване на истинската любов“. Началото се поставя с това, човек да живее „като предано дете, след това като патриот, като светец и най-накрая като божествен син и дъщеря за Бог“. При грехопадението обаче Адам и Ева „не вплътили Божията любов“, с което „прекъснали потомствената линия и плодовете на истинската любов и истинския живот не достигнали своята зрялост“. Това причинило „страдание на Божието сърце, защото загубвайки своята потомствена линия, той загубил и правото на потомство“. Изгубената хармония можело да бъде върната единствено чрез „принципа на възстановяването“ от избрания възстановител (преподобния Мун), който бил започнал това дело по заповед на небето чрез извършване перемонията на „святата благословия“.

Това е накратко доктринална система за възстановяването на „вселенския мир“.

Точно преди година друг подобен гуру (Висарион) щедро и „безвъзмездно“ предлагаше спасение на човечеството, но не чрез „универсален мир“ и вселенска любов, а чрез екосъобразен начин на живот. И двете „месианскии мисии“, макар и със собствени визии, ни водят към спасение чрез утвърждаването на **нов световен ред** и учредяването на „Божие царство“ на земята“.

Мун и съпругата му сред свои последователи

Създавайки доктрина, лесно възпринемаща се от разума, изразена и проповядвана с установената от векове християнска терминология (позната и използвана от 1/3 от населението на земята), те успяват да привлекат хиляди последователи и да поставят в един затворен и илюзорен свят. Обявявайки се за месии и строители на нов световен ред, те недобросъвестно използват спасителния план на Божието домостроителство и на Господ Иисус Христос, забравяйки, че Той не ограничаваше кръга на Своите слушатели, а проповядваше и на елита, и на простолюдието, без да се затваря в зали и да предлага томболи за тези, които ще Го последват.

Той дойде и се жертва, за да дари и върне найценното нещо в живота на човека – неговата свобода. За разлика от Него съвременните „месии“ предлагат „Божие царство“ на земята **в замяна на нашата свобода**.

Това е опасността, която грози всеки, който дръзне да стане техен съмишленик и последователт.

Ние, християните, не трябва да забравяме цената, която беше поискана на нашия Спасител от дявола, за да му „даде“ целия свят. Никога не трябва да се покланяме на тези, които искат същото, защото Господ Иисус Христос не се поколеба да го отхвърли, като ни предупреди да се пазим от представителите на мнимата, които ще дойдат в Негово име, говорейки, че са месии (Мат. 24:24-25).

За тях Той още тогава определи наградата: „Махнете се от Мене вие, които вършите беззаконие“ (Мат.7:21-23).

Жаклина ДОНКОВА

СПРАВКА

Муун и „съвършеното семейство“

Сан Мен Муун е роден през 1920 г.в селско семейство в Северна Корея. През 1936 г. на Паска имал видение – Иисус Христос го призовал да завърши Неговото дело на земята.

Житейският път на Муун е белязан от това видение. Той започва да се изживява като изключителен. Независимо от високото му призвание той няколко пъти е изправян пред съда за сексуални извращения и многоженство.

През април 1960 г. се състоява четвъртата сватба на Муун, която той нарекъл „сватба на агнеца“ (Откр. 19:7), След развода със своята първа жена, от която имал три деца, той се оженил за 17-годишната Хан Хак Я. По неговии интерпретации така за първи пъ бил осъществен „съвършеният брак“, предвиден от Бога за Неговото творение и той бил основа за блажения свят на бъдещето. Сега Мун и неговата жена са „истинските родители“ за членовете на движението, а общността е тяхното „ново семейство“.

Изхождайки от „идеала на съвършеното семейство“, движението на Муун иска да създаде ново общуговешко семейство.

При „благословението“, неправилно приемано от обществеността като „ритуал на брачосъчетание“, съпрузи от различни национальности по двойки се приемат в семейството на Муун чрез основателите. Случва се и живи хора да се съединяват с умрели („духовни хора“) и да получават съвместно „благословение“. В основата на тоя лежи корейската представа за ненамерилите покой и затова новоедва вреда духовя на покойници, които са имали брак и не могат да се успокоят, защото нямат потомци, които да им приносят необходимите жертви и ритуали.

Специалният таен ритуал, „церемония на свещено вино“, е призван да обезпечи публичното „осиновяване“ и „физическата“ взаимовръзка по низходяща линия между „идеалното семейство“ на Муун и последователите му. При ритуала партньорите взаимно се черпят с напитка, приготвена от 21 компонента. Церемонията протича по следния начин: мъжът и жената стоят един срещу друг, но отначало отвръщ (Муун) заема мястото на съпруга и взаимно от специалното вино на съпругата. Благодарение на това, че жените обменят кръв с „истинския мъж“, те стават неговии невести. На следващия ден след церемонията с виното се провежда благословеното по двойки на приеманите от Муун членове на организацията. Муун и неговата жена се появяват в бели дрехи и златни корони и пръскат участниците с течност, които определят ту като масло, ту като вода.

След тригодишен период на очакване (периодъ от три години, но за по-възрастните двойки по понятни причини срокът може да бъде съкратен) на двойките се разрешава сексуално общуване.

Смисълът на съпружеското общение бил да зачене дада на „истинските родители“. В резултат децата, които се раждат от мунистите, се разглеждат като физически деца на „истинските родители“, т.е. на Муун и неговата жена. За да засели земята със своето ново семейство и с ново човечество, Муун трябва да привлече кръв тоа по възможност повече неженени и млади хора, за да могат те чрез него да станат „съвършени родители“ в низходяща от него линия и да произведат потомство за света. По тоа пъ въз всеки човешкия родъ постепенно трябвало да бъде изместена „наследената от Каин и Ева сатанинска кръвна линия“.

ЗАЕДНО ИЗРАЗЯВАМЕ ОБЩОСТТА

Ще живеем ли заедно с другия?

Международен симпозиум за религиозното обучение в Обединена Европа

От 04.10. до 10.10.2005 год. в Берлин бе организиран от Евангелската църква – Германия, Колежиус институт – Монстер и Евангелската академия – Берлин международен религиозно-педагогически симпозиум на тема: „Да живеем заедно с другия – религията и религиозното обучение в европейски контекст“.

За актуалността и престижа на този симпозиум говори не само участието на видни имена в религиозната педагогика от всички страни на Европейския съюз, но и личното присъствие на комисаря по образованието при Европейския съюз г-н д-р Ян Фигел. По лична покана на организаторите в него взеха участие и представителите от Богословския факултет – София: д-р на теол. Божидар Андонов и студентката IV курс Нина Бакърджиева.

Изнесените доклади и научни съобщения на този симпозиум бяха на теми: „Обучение за мир и толерантност: нови задачи за религиозното обучение“ – проф. д-р Фридрих Швайцер, „Ролята на обучението и възпитанието в оборянето на нова Европа“ – д-р Ян Фигел, „Нова Европа и ролята на религиозното обучение“ – проф. д-р Робърт Джексън, „Подходът на религиозното обучение за съвместно живеене в Европа“ – проф. д-р Паул Хопкинс, „Религиозното обучение и плурализмът“ – проф. д-р Жак Трибле, „Преодоляване на насилието: инициативи на християнското възпитание“ – д-р Розе-мари Чопар, „Интеркултурно обучение и възпитание – проект на Съвета на Европа“ – д-р Джон Кийст, „Обучението и възпитанието и изразките – примери от Нидерландия и Съвета на Европа“ – д-р Елза Куик и д-р Джеймс Бърнет. В работните групи се дискутираше върху изнесените доклади и съобщения, както и по проблемите, задачите и перспективите на религиозното обучение в общообразователните училища в страните, чиито представители бяха на този симпозиум. Подчерта се, че ако искаме съвместният живот на европейските народи да стане реалност, трябва да се обърне по-голямо внимание на културното и религиозното измерение в процеса на интеграцията.

Българските участници изнесоха съобщения за състоянието, проблемите и задачите, пред които е изправено религиозното обучение у нас. По предложение на проф. д-р Улрих Бекер и проф. д-р Екхарт Марграф в заключителното комюнике на симпозиума бе включено и точка за по-близки работни контакти за подпомагане изграждането и провеждането на религиозно обучение в православните страни.

Икономическото сътрудничество не достатъчно, за да превърне Европа в един мирен, проспериращ регион с човешка и социална справедливост. Но все още е направено твърде малко, за да се „даде душа“ на Европа. Културните конфликти и техните отчасти религиозни корени през последните години и месеци започнаха да се проявяват все по-остро. Признак за това са страхът от исляма, антисемитизмът и различните форми на фундаментализма. Европейската конституция и декларацията на Европейския съюз се нуждаят от повече усилия за конкретната им реализация. Ориентацията към човешкото достойнство, към свободата, демокрацията, равенството, правовата държава и зачитането на човешките права са основни позиции, тясно свързани с културните и религиозни възгледи.

Образователите и възпитателните институции са основните места, където хората от европейските общества се занимават с тези въпроси и където се приучават към общуване с културното и религиозно многообразие. Възпитанието на активни граждани включва способността да се общува със собствената култура и да се разбира и уважава тази на другите.

От друга страна, културното и религиозното образование са предпоставки за осъзнатото общуване със собствената културна традиция и за срещата с чуждото. Само когато образованието и възпитанието включват културното и религиозното измерение, може да се създаде предпоставка за това, хората с различни религиозни възгледи и различна културна идентичност да се научат да живеят заедно. Европейският съвет и Европейският съюз с право поставят развитието на активно европейско гражданско общество в центъра на вниманието на образователните усилия. В тази връзка религиозното и културното образование и възпитание също трябва да се вземат под внимание в условията на многообразие и различие.

Училищата в Европа трябва да се научат да се справят с проблема на религиозното и културното различие.

Особеното в европейската традиция са културното многообразие, религиозният плурализъм и успешните форми на съвместно съществуване сред това многообразие и плурализъм. Тези традиции трябва да станат предмет на работа в образователния и възпитателния процес.

В Европа на едно тясно заселено пространство живеят хора от различни езикови семейства, различни християнски вероизповедания, привърженици на исляма, хора, които не са обвързани с религия и принадлежащи към традицията на атеистичния и религиозно-християнския начин на живот. Също и сред религиозните общности са се обособили разнообразни форми на живот, простиращи се между либерализма и фундаментализма. Потоците от бежанци, трудовата миграция и емиграцията от Изток на Запад през последното десетилетие създадоха нова ситуация на плурализъм. Преди всичко обучението в детските градини и училища предлага голям важен шанс гражданите на Европа да бъдат въведени в тази ситуация и чрез общуването помежду си да се научат как трябва да живеят заедно хората с различен произход.

Пример за това е Западна Европа, където след горчивия опит на религиозните войни и развили ръка религиозния и културния толерантност, на религиозна свобода и свобода на възгледите, които са основана на съвместното съществуване в развиващата се днес Европа.

Толерантността, религиозната свобода и свободата на мненията са трудно извоювани основни права. Те представляват решаващата крачка към едно отворено общество. Отделни държави едва сега, след края на ерата на социализма, се изправят пред предизвикателството да се отворят за плурализма. Също и някои религиозни общности трудно се справят със съвместното съществуване на различни вероизповедания. Общуването между младежите от различни европейски държави трябва да се насочи именно в тази посока. Подрастващото поколение европейци трябва да бъде носителя на една култура, в която може да се общува конструктивно и да се живее със собствената идентичност в плурализма.

За да бъде успешно съвместното съществуване на хора с различен културен произход и идентичност, е необходима обща цел и разбирането за пътя към нея.

Намерението да се изгради и подкрепи едно европейско гражданско общество с активно участие, трябва да се разшири чрез културното и религиозното измерение. Съвместният живот на хора с различна идентичност и различни възгледи трябва да се ръководи от общото оценяване на важността на взаимното уважение, на респекта пред ценностите на другия, на свободата на отделния човек и на отговорността за успеха на съвместния живот в съществуване. Това трябва да е основата на едно продължително учене. За тази цел трябва да се развият концепции, да се обмени опит и конфликтните области да се анализират внимателно.

Приносът на религията и мирогледите трябва да се има предвид при изясняване на целта и при планирането на пътя.

Някъде грешно разбраният ланцишъм и една определена интерпретация на религиозната свобода са довели дотам, че решенията се тласкат като се изолират религиозните общности. Но и там все повече става ясно, че това е заблуда. Решенията трябва да се намерят само с участието на религиозните общности. Обединеното европейско гражданско общество включва също и религиозните общности в процесите на търсене и изясняване.

Ако образователното дело в Европа иска да се справи със своите задачи, то трябва да привлече гражданското общество в процесите, определящи целите и пътищата, както и формите на реализацията им. За тази цел трябва да се разработят адекватни форми на сътрудничество между правителства, Европейския съвет, Европейската комисия и организациите на гражданското общество в областта на културата, възпитанието и образованието.

Нина БАКЪРДЖИЕВА

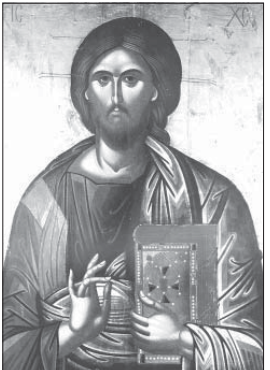

АБОНАМЕНТНА КАМПАНИЯ 2006

Абонирайте се за „Църковен вестник“ и сп. „Духовна култура“ – официалните издания на Св. Синод на БПЦ

„Църковен вестник“ е издание с традиции в отразяването на живота на Православната църква. В него можете да намерите официалните извеления на Св. Синод, анализи по актуални проблеми на Църквата и обществото, интервюта с видни духовници и богослови, пътеписи, новини из живота на епархиите, информация за нови издания.

През новата година екипът на „Църковен вестник“ въвежда нова рубрика „Страница на читателите“, в която ще публикуваме ваши материали, отзиви и коментари.

Как да се абонирате за „Църковен вестник“:

1. В редакцията на адрес: София 1000, ул. „Оборище“ № 4, Св. Синод, за издателството; 2. Като изпратите поценски запис на адреса на редакцията, с точния Ви адрес; 3. Чрез поценски запис по банковата сметка на Синодално издателство: НУВ Биохим, клон Европа – София, ул. „Алабин“ № 58, банков код: 660 96 608, сметка: 1018147018.

ТАЛОН ЗА АБОНАМЕНТ

за „Църковен вестник“ и сп. „Духовна култура“

Посочете годината и периода от време, за което искате да се абонирате

.....

.....

Име.....

Презиме .....

Фамилия.....

гр./с.....

п. код ..... общ. .....

обл. ....

ж.к./ул. ..... №... бл. .....

вх. ..... ап. ..... тел: .....

Изпращайте на адреса на издателството попълнения талон за абонамент с приложен документ за платен абонамент (банково бордеро или поценски запис).

Цените на абонамента са на стр. 8.

Мощи на св. Димитрий в България

От стр. 1

Негово Преосвещенство Праховския епископ Варсануфий, викарен епископ на Букурещката архиепископия, отслужи всенощно бдение в съслужение с 12 дякони и хора на Богословския факултет „Патриарх Юстиниан".

На 26 октомври, деня на св. Димитрий Солунски, под звуците на тържествен камбанен звън Негово Блаженство Румънският патриарх Теоктист заедно с викариите архиереи Илфовнски Севастиян, Амвросий Синаитски, Томийски архиепископ Теодосий (на Константа) и 12 англогласни дякони пристъпиха към специален открит св. олтар, за да отслужат тържествена св. Литургия в чест на светия солунски великомъченик Димитрий.

Потокът от вярващи, дошли да се поклонят на мощите на св. Димитрий Басарбовски, не преставаше. Множество служители на жандармерията се гримежа за нормалното протичане както на денонощните богослужения, така и на поклонението от благоговейно пристъпващите поклонници.

След причастяването на свещеносл ужителите житийна икона с вградени мощи на св. Димитрий Басарбовски беше поставена на открития св. олтар пред лицето на вярващите.

В края на архиерейската св. Литургия патриарх Теоктист изтъкна в проповедта си, че по молба на Св. Синод на Българската православна църква и по решение на Св. Синод на Румънската православна църква

частица от мощите на св. Димитрий

се дарява на православния български народ. На два пъти Негово Блаженство подчерта, че изпраща тези св. мощи не от свое име, а от името на целия румънски народ.

В рамките следобед делегацията, водена от Праховския епископ Варсануфий и придружаващите го о. Марчел Маноле, епархийски секретар на Букурещката архиепископия, представителя на Българската православна църква в Букурещ иконом Петър Тотев, двама дякони и представители на българското посолство, се отправи за гр. Русе.

Църковната делегация беше посрещната на границата от Негово Високопреосвещенство Русенския митрополит Неофит. От границата нагоре заедно с св. мощи беше занесена в катедралния храм „Св. Троица", където при тържествен камбанен звън и стечение на множество свещеници и миряни беше положена за целуване от вярващите. Беше отслужена пранична вечерня и молебен канон. По време на службата многобройни народ благочинно минаваше, за да се докосне до светинята и получи благословението на родния си светец.

След вечерната икона та беше пренесена в Басарбовския манастир, къ-

Поклонение пред мощите на светеца в храм „Св. Троица"

дето митрополит Неофит и епископ Варсануфий в съслужение с игумена йеромонах Емилиан и придружаващите ги духовници **отслужиха акатиста на св. Димитрий Басарбовски на български и румънски език.**

На 27 октомври, празника на св. Димитрий Басарбовски, високопреосвещеният Русенски митрополит Неофит и преосвещеният Праховски епископ Варсануфий отслужиха св. Литургия в съслужение с йеромонах Емилиан, игумен на св. обител, о. Марчел Маноле, свещеници и дякони. По време на св. Литургия йеромонах Емилиан беше отличен с офиквия „архимандрит", който му се дава с благословението на Негово Светейшество Българския патриарх Максим и Св. Синод на Българската православна църква за многобройните му трудове за благолепието на Басарбовската св. обител. Стотици поклонници от близо и далеч, водени от енорийските си свещеници, имаха възможността да се поклонят на мощите на Преподобния.

В словото си Праховският епископ Варсануфий подчерта, че този дар към Българската православна църква и в частност към Басарбовския манастир е по благословението на Негово Блаженство Румънския патриарх Теоктист, който в знак на братска любов в Христа удостоверява мощите на светейшия Българския патриарх Максим (писмото на Негово Светейшество беше предадено лично на Румънския патриарх от митрополит Неофит при посещението му в Румъния през м. юли т.г.). Епископ Варсануфий не скри радостта си, че частица от българския светец, закрилник на Букурещ,

отнова намира покой в родния манастир,

за да дава благословение на монашеского братство и на тези, които с вяра призовават благодатната му помощ.

От името на свещеносл ужителите и православните християни от Русенска епархия митрополит Неофит сърдечно благодари на блаженейшия Румънски патриарх Теоктист за високата чест частица от св. мощи на преподобния Димитрий Басарбовски след 321 години отново да намерят своето достойно място в манастира, в който прижиле благочестието е жи вял, изпълнявайки монашеските си обети, където е бил погребан и където е било намерено нетленното му тяло.

В края на св. Литургия беше прогласено многолетствие за предстоятелите на двете сестри-църкви, Българската и Румънската, за служащите архиереи и всички, които бяха дошли да почетат светеца паметт на св. Димитрий Басарбовски.

Драги гости на празника бяха проф. д-р Иван Желев, директор на Дирекция „Вероизповедания" при МС, г-жа Мария Димова, областен управител на Русенска област, г-н Валентин Вълчев, ид. кмет на община Русе, както и много общественици.

Кирил СИНЕВ,
Ангел МЛАДЕНОВ

Нов храм в с. Равадиново

На **16 октомври** високопреосвещеният Сливенски митрополит Йоанкий освети новопостроения храм „Св. Йоан Рилски" в с. Равадиново, община Созополл, на 6 км от града. В св. Литургия взеха участие протосингелът на Сливенска митрополия архимандрит Григорий, архиерейски наместник в Бургас ставрофорен иконом Борис Беров и членът на епархийския съвет ставрофорен иконом Иван Попов, който от 1979 г. служи в Созополл и Равадиново, а доскоро и в с. Черноморец.

Основният камък за новата църква беше положен от митрополита през 1996 г. След усърдно събиране на средства през последните години храмът беше завършен. Строяха го местни майстори с много любов и умение. Кметството беше отпуснало безплатно мястото за строеж в горния край на селото, три поредни кмета помагаха за осъществяването на строежа. Сегашната кметица Сотирка Ангелова е член на настоятелството, което под председателството на енорийския свещеник ставрофорен иконом Иван Стоянов Попов завърши строежа, уреждането на двора и обзавеждането на вътрешността на храма. Проектът е типов и беше даден от Русенския митрополит Неофит по молба на о. Иван.

Самото изпълнение е забележително: подът е застлан с мрамор, таванът и стените до 1,50 м са облицовани с дърво, широк балкон добавя още 50% площ за богомолците. Иконостасът, дърводелска изработка, е с три стари икони (на Иисус Христос, св. Богородица и св. Йоан Кръстител) от друга стара църква в района, а иконата на храмовия светец, царските двери и празничният ред малки икони са рисувани от художника Иван Бахчеванов от Бургас.

Забележително е и външното оформление на храма: стените му са облицовани с местен камък в различни цветове, което му придава особен колорит и топлина. Стройната висока камбанария доминира над всички покрайнини на селото. Иконата на светеня над входа, фризовете и цветните стъкла допълват хубостта на този дом Божи, толкова желан от равадиновци.

Всички жители на селото дойдоха на освещаването, в това число и живеещите в Бургас, София и други места. Сред гостите бяха и десетки созополчани, чийто енорийски свещеник е о. Иван Попов. Те споделяха радостта си, че вече им е върнат храмът „Св. Кирил и Методий".

Досега село Равадиново се обслужваше от малък параклис „Св. Троица", който също се поддържа в много добро състояние.

На 19 октомври равадиновци отново ще се съберат – на храмов празник, за да отбележат тържествено за пръв път деня на всебългарския светец Иван Рилски в новия си красив храм.

Сред дарителите за новия храм се нареждат Сливенска митрополия, Дирекция „Вероизповедания" на МС, храм „Св. Богородица" в гр. Бургас и много частни лица, никои от които със значителни средства.

Иван ДИМИТРОВ

НОВИ КНИГИ

„Светилници на Православието"

Този труд е написан и защитен като кандидатска дисертация в Московската духовна академия от Негово Високопреосвещенство Видинския митрополит Доментиан още по време на неговата богословска специализация в Русия през 1962 г.

В книгата се разглежда трудовете и подвизите на руските светци, канонизирани през периода 1800-1918 г., и значението им за историята на Руската православна църква и светото Православие.

Цената на книгата е 7,50 лв.

За контакти:
телефон на редакцията: 980 30 16

ЗАПОЧНА АБОНИРАНЕТО ЗА 2006 г.

„Църковен вестник"		сп. „Духовна култура"	
1 година	21,00 лв.	1 година	18,00 лв.
6 месеца	10,50 лв.	6 месеца	9,00 лв.
3 месеца	5,25 лв.	3 месеца	4,50 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА
СВ. СИНОД, София – 1000
ул. „Оборище" № 4
тел. 987-56-11
тел./факс 980-30-16
e-mail: synpress@dverdg.net
РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ
Ръкописи не се връщат.

Банкова сметка на Синодално издателство на БПЦ
НВВ Биохим, клон Европа – София, ул. „Алабин" № 58
банков код: 660 96 608, сметка: 1018147018
Сумите да се изпращат с пощенски запис или по банкова сметка, в които да се изписе точният адрес и пощенският код на получателя!

Напоминаме, че „Църковен вестник" съдържа свещени текстове и изображения и не бива да се използва за битови нужди.